

Sygnatura akt I C 1979/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 11-04-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Siwek

Protokolant:Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 11-04-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w L.

przeciwko R. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) z siedzibą w L.na rzecz pozwanego R. S.kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 lutego 2012 r. (...) w L.domagał się zasądzenia od R. S.kwoty 867,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od wskazanych kwot.

W uzasadnieniu swojego pozwu strona powodowa oświadczyła, iż na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Strona powodowa dochodzi od pozwanego zapłaty za wykonywanie usług telekomunikacyjnych w kwocie 867,40 zł zgodnie z częściowym wykazem wierzytelności do umowy o przelewie wierzytelności z dnia 30 marca 2011 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 marca 2012 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 339191/12, Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Sprzeciw od powyższego orzeczenia złożył pozwany R. S..

Wobec powyższego sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

Uzupełniając sprzeciw od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń, jak również zarzucił iż powodowi nie przysługuje względem niego wierzytelność dochodzona w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 marca 2011 r. (...)sp. z o.o. w W.i (...) w L.zawarły umowę szczegółową zgodnie z którą na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r., strony ustaliły że przedmiotem tej umowy są wierzytelności wskazane w Liście wierzytelności stanowiącej załącznik nr 1 do umowy szczegółowej.

W umowie szczegółowej, między innymi, została wskazana łączna wartość wierzytelności i łączna cena zapłaty.

W załączniku nr 1 do umowy szczegółowej miały zostać wskazane ceny jednostkowe, ceny sprzedaży wierzytelności, jak również wskazany tytuł prawny zadłużenia oraz dane osobowe dłużników.

(Dowód: - umowa z dnia 30.03.2011 r. k. 30v)

(...). w L.zawiadomiło R. S.o nabyciu wierzytelności od (...)S.A. w W.w kwocie 867,40 zł.

(Dowód: - zawiadomienie k. 35v)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak należało bowiem stwierdzić, strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła swojego roszczenia wobec pozwanego.

Po pierwsze nie wykazała, że w ogóle pierwotnemu wierzycielowi (...) przysługiwała jakakolwiek wierzytelność wobec pozwanego.

Zresztą strona powodowa nawet nie była w stanie jednoznacznie wskazać od kogo nabyła wierzytelność. W pozwie i zawiadomieniu skierowanym do pozwanego wskazywała albowiem, że nabyła ją od (...)S.A. w W.. Z przedłożonej zaś umowy i częściowego wykazu wierzytelności wynikało, że drugą stroną umowy przelewu był (...) sp. z o.o. w W..

Po drugie, nawet gdyby jednak faktycznie (...)takie wierzytelności wobec pozwanego przysługiwały, to z przedłożonych w sprawie dokumentów nie wynikało, że były one przedmiotem skutecznego przelewu wierzytelności.

Przede wszystkim, mimo że pozwany kwestionował ażeby stronie powodowej przysługiwały wobec niego jakiegokolwiek wierzytelności, do momentu zamknięcia rozprawy nie została przedłożona umowa przelewu wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r.

Do pozwu została dołączona jedynie umowa szczegółowa z dnia 30 marca 2011 r., stanowiąca wykonanie umowy z dnia 18 grudnia 2009 r., w której została określona łączna kwota wierzytelności mających stanowić przedmiot przelewu oraz cena zapłaty (plus inne nieistotne z punktu widzenia sprawy ustalenia).

A zatem nie sposób było przeprowadzić kontrolę czy zostały spełnione warunki do uznania umowy przelewu za skuteczną.

Ale gdyby nawet uznać przelew wierzytelności skuteczny, to brak było dowodu, że jego przedmiotem była właśnie wierzytelność wobec pozwanego. Co było bowiem przedmiotem przelewu ma określać załącznik nr 1 do umowy szczegółowej.

Tymczasem nawet wyciąg z tego załącznika nie został dołączony do pozwu.

Tym samym należało stwierdzić, że strona powodowa nie wykazała, że przedmiotem umów z dnia 18 grudnia 2009 r. i 30 marca 2011 r. była wierzytelność wobec R. S..

W tym zakresie nie stanowiły wystarczającego dowodu częściowy wykaz wierzytelności do umowy z dnia 30 marca 2011 r. i zawiadomienie skierowane do pozwanego. Były to bowiem dokumenty sporządzone przez samą stronę powodową.

Ponadto wskazane zawiadomienie miało charakter jedynie dokumentu prywatnego. Czyli zgodnie z art. 245 k.p.c. wynikało z niego tylko to że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Natomiast częściowego wykazu wierzytelności nie można było nawet uznać za dokument, albowiem nie widnieje na nim żaden podpis (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 września 2012 r., I ACa 434/12, Lex nr 1220530).

I dlatego uwzględniając powyższe rozważania należało stwierdzić, iż wbrew dyspozycji art. 6 k.c. strona powodowa nie wykazała, że przysługuje jej wobec R. S. roszczenie dochodzone pozwem z dnia 27 lutego 2012 r.

Stąd też orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku pozwanego złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).